

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXXXIII. Deus quis similis erit tibi, ne taceas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

PRæsidet in medio cætu Deus ipse potentum,
Et iudex alios iudicat ante Deos.

Obiurgatio.

Magistratus
boni officium.

T Quia non faci-
unt officium,
omnia pertur-
bantur, sed a-
lij malunt hanc
sententiam, sicut
dameta terræ,
id est, ipsi prin-
cipes peribunt,
quia non faci-
unt officium.

† Comminatio,
& poena negle-
cti officij.

*
Insignis clausu-
la, Ut Deus gu-
bernet corda
& resp. secun-
dum psalmum,
Nisi Dominus
custodieret ci-
uitatem &c.

Quo tandem usq; malas leges, & iniqua feretis
Iudicia, & reprobos dicitis esse bonos?

Iudicij's inopes defendite, suscipite orbos,
Afferite oppressos, iustificate pios.

Reddite pauperibus ius, eripite in super ipsos,
Si quos in uinculis impius hostis habet.

† At nihil hi nec percipiunt, nec lumine cernunt,
In tenebris cæci tam petulanter eunt:

Ut neq; sit mirum si fundamenta uacillent,
Atq; etiam terræ fortia fulcra cadant.

† Sæpe ego dicebam: quoniam dii scilicet estis,
Omnes excelso pignora cara patri:

Vos tamen ut reliquos homines fatalia ducent
Tempora, & ut reges uos quoq; parca feret.

* Omnipotens exurge, tuo rege numine terram,
In cunctis hæres Gentibus unus eris.

PSALMVS LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi, ne taceas.

ARGUMENTVM.

Est plane idem argumentum cum Psal-
mo LXXX. Orat pro populo contra uici-
nas Gentes diripientes populum.

Finitimi Solymas urbem cinxere Tyranni,
Hostibus in medijs salua erat ipsa tamen.

Sed Deus & nostras defendet ab hostibus urbes,
Si tali nobis uoce rogatus erit.

Cantus

Canticum & Psalmus Afaph.

NE te contineas pater, ð altissime rerum,
 Ne rogo cunctando tardior esse uelis.
 Ecce etenim rabidos mouet impia turba tumultus,
 Qui tibi sunt hostes, qui tua facta negant.
 Hi capita extollunt magno sublimia fastu,
 Iudicij ignari iusticiaq; tuæ.
 Fraude dolisq; tuos captant atq; artibus iisdem,
 Qui cultu fidei delituere tuæ.
 Horum aliquis, quid adhuc istos nõ perdimus? inquit,
 Quid populum hunc patimur tam superesse diu?
 Possumus Israël delere tyrannida, ne sit
 Amplius in terra nominis huius honor.
 Sic etenim statuere animis, & summa uoluptas,
 Ipsi te contra fœdus inire fuit.
 Nam qui palmiferæ tentoria seruet Idumes,
 Ismaël populus qui colit arua plagæ,
 Quiq; suæ retinent Agarenî nomina matris,
 Qui Gebalitani iugera ruris arant.
 Qui Moab deserta habitant Ammoniaq; arua,
 Quiq; Amalechitæ proxima regna tenent.
 Rura palestinae quos diuitis inelyta pascunt,
 Et quos Herculeæ mœnia lata Tyri.
 His etiam Assyrii se coniungere coloni,
 Laturi auxilium Lothe uetuste tuis.
 Quod Madianitis olim, contingat & illis,
 Fac Sisaræ timidi tristia fata ferant.
 Quod Iabinus erat torrentem ad Chisonis undam,
 Hoc quoq; sic isti per sua facta tibi.

Propositio.

Narratio periculorum.

Consultant cõtra absconditos tuos, hoc est, contra, eos quos mundus non uidet, qd sint tuus populus, sed odit et damnat.

Filij Loth, Moab & Ammon exincestu nati. Redit ad precationē, ut Deus pdat hostes, & cõmemorat ueteres uictorias

xlii

Illi etenim ueteris periere in finibus Endor,
 Ceu simus, & putri stercora iacta solo.
 Ipsorum fac esse duces, Seba quod fuit olim,
 Quod Salmuna potens, quodq; Seaba fuit.
 Quod fuit Orebus, quod erant quicunq; Tyranni,
 Gessere in populum bella nefanda tuum.
 Constituunt quicunq; tuas habitare per urbes,
 Seq; loco heredum nomine req; gerunt,

Insignes figure
 quæ minantur
 impijs extre-
 ma omnia.

Fac Deus ut secum titubans ceu turbo, rotentur,
 Ut sint ceu stipulae quas leuis aura rapit.

Vt uirides quæ sparsa uorant incendia siluas,
 Ut uaga quæ montes urere flamma solet.

Tali hos tempestate tua Deus effice pœna,
 Sic rapido terre fulminis igne tui.

Imple ludibrijs ignominiaq; superbos,
 Ut discant memores nominis esse tui.

Erubcant, conturbentur sine fine, nec usquam
 Consistant, sua sit pœna perire malis.

Ἐπιφώνημα Tunc Deus agnoscent quia tu sis solus, & idem
 Summus, & in toto maximus orbe Deus.

PSALMVS LXXXIII.

Quàm dilecta tabernacula tua.

ARGVMENTVM.

Habet Psalmus duas partes: Primo enim
 agit gratias pro uerbo Dei, templo & cultu,
 ac commemorat quantum sit bonum hæc
 habere. Deinde precatur ut Deus hæc con-
 seruare uelit.

Laude ministerium uerbi uehit, optat ab imo
 Pectore se socium muneris esse pij.

Psalmus